

Aanpassing middelenvereiste gezinshereniging en -vorming

Tussentijds Bericht Vreemdelingen-circulaire TBV 2003/19

Aan:

– de Korpschefs Politieregio's
– de Korpsbeheerders Politieregio's
– de Bevelhebber van de Koninklijke Marechaussee

i.a.a.:

– de Procureurs-Generaal

Onderdeel: Stafdirectie

Uitvoeringsbeleid

Datum: 9 juli 2003

Ons kenmerk: HKUit 03-3059 AUB

Code: TBV 2003/19

Juridische achtergrond: B2/2.11, B2/4.12, B2/6.10, B2/8.10, B2/10.8 en B1/4.13 Vc2000

Geldigheidsduur: Een jaar, ingaand twee dagen na publicatie in de Staatscourant

Onderwerp: Aanpassing middelenvereiste gezinshereniging en -vorming

Inleiding

Op verzoek van de uitvoeringspraktijk worden met dit TBV enkele passages in de Vreemdelingen-circulaire 2000 die betrekking hebben op het middelenvereiste bij gezinshereniging en gezinsvorming aangepast.

Wijziging van B2/2.11, B2/4.12, B2/6.10, B2/8.10 en B2/10.8

Aan de hoofdstukken B2/2.11, B2/4.12, B2/6.10 en B2/8.10 Vreemdelingen-circulaire 2000 wordt vóór de alinea die begint met 'Blijvende en volledige arbeidsongeschiktheid wordt aangetoond...' opgenomen:

'Ad b'.

De dikgedrukte letters a, b en c in de zin die begint met 'Indien de hoofdpersoon geen uitkering krachtens de WAO ontvangt...' worden gewijzigd in opsommingstekens (liggende streepjes).

Aan de hoofdstukken B2/2.11, B2/4.12, B2/6.10, B2/8.10 en B2/10.8 Vreemdelingen-circulaire 2000 wordt vóór B2/2.11.1 dan wel vóór het kopje 'Overgangsrecht' de volgende passage toegevoegd:

'Ad c.

Een persoon heeft in beginsel ook alleen de zorg voor een kind indien de buitenlandse partner, geregistreerde partner of huwelijkspartner in Nederland een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning heeft ingediend welke in behandeling is genomen en deze partner in afwachting van een beslissing rechtmatig in Nederland verblijft.

Hoewel feitelijk sprake is van een tweeouder gezin, geldt de volgende fictieredenering. Zou de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning van één van de ouders worden afgewezen op grond van het middelenvereiste, dan zou die ouder moeten terugkeren naar het herkomstland. De andere ouder zou dan als alleenstaande achterblijven met het kind, zodat aanleiding zou bestaan vrijstelling van het middelenvereiste te verlenen. Om onnodige procedurestappen te voorkomen wordt in dergelijke gevallen de voornoemde fictieredenering toegepast.

Een hoofdpersoon heeft echter niet alleen de zorg voor een kind indien dit kind samen met de buitenlandse partner, geregistreerde partner of huwelijkspartner het hoofdverblijf in het buitenland heeft. In die gevallen wordt niet de fictieredenering gehanteerd, dat als het kind Nederland zou inreizen en hier rechtmatig verblijf zou verkrijgen dan wel als Nederlander hier te lande zou gaan wonen, de hoofdpersoon aanspraak zou maken op vrijstelling van het middelenvereiste. Het kind dient derhalve bij de alleenstaande ouder in Nederland te wonen, om met vrucht een beroep te kunnen doen op de vrijstellingsgrond bedoeld in artikel 3.22, tweede lid, aanhef en onder c, Vreemdelingenbesluit. Hierbij geldt vanzelfsprekend dat er sprake van dient te zijn dat het kind rechtmatig verblijf in Nederland heeft als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l, Vreemdelingenwet, dan wel Nederlander is.'

Toelichting

De hier bedoelde vrijstellingsgrond van het middelenvereiste is geïntrodu-

ceerd in het Vreemdelingenrecht met TBV 87 van 9 september 1993. In eerste instantie gold de vrijstellingsgrond slechts bij eerste toelating op grond van een huwelijk of geregistreerd partnerschap bij een Nederlander, een als vluchteling toegelaten vreemdeling of een houder van een vergunning of vestiging. Sinds de inwerkingtreding van TBV 2000/25 geldt de vrijstellingsgrond eveneens voor eerste toelating op grond van een relatie, en is de aard van de verblijfstitel van de hoofdpersoon niet langer relevant.

Uit de geschiedenis van de totstandkoming van de hier bedoelde vrijstellingsgrond van het middelenvereiste, komt naar voren dat deze is gebaseerd op artikel 107 Algemene bijstandswet. Op grond van dit artikel zijn ouders met een volledig verzorgende taak voor één of meer ten laste komende kinderen, dan wel pleegkinderen, jonger dan vijf jaar, volledig vrijgesteld van een aantal verplichtingen, met name de verplichting naar vermogen te trachten arbeid in dienstbetrekking te verkrijgen (de zogenaamde 'sollicitatieplicht').

De eerste alinea van bovengenoemde beleidsregel was voorheen opgenomen in de Vreemdelingen-circulaire 1994 in B1/1.2.3.5 onder c.2, maar is niet opgenomen in de Vreemdelingen-circulaire 2000. De betreffende passage is geschrapt omdat, gelet op het wettelijk mvv-vereiste, niet werd verwacht dat het nog veelvuldig zou voorkomen dat een vreemdeling hier te lande de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning zou indienen en hier ook zou mogen afwachten. Met het schrappen van deze passage is evenwel geen beleidswijziging beoogd. Op verzoek van de uitvoeringspraktijk wordt de betreffende passage opnieuw opgenomen in de Vreemdelingen-circulaire 2000. De tweede alinea voorziet in een korte toelichting.

De derde alinea van bovengenoemde beleidsregel was voorheen niet reeds opgenomen in de Vreemdelingen-circulaire, maar vorm-

de een vaste gedragslijn. De gedragslijn was gebaseerd op de bepalingen van de Algemene bijstandswet, meer in het bijzonder artikel 4, aanhef en onder d, artikel 7 en artikel 107, tweede lid, Algemene bijstandswet. Opdat ter motivering van een besluit kan worden volstaan met een verwijzing naar deze vaste gedragslijn, wordt deze vorenvermelde vaste gedragslijn thans neergelegd in een beleidsregel. Er is derhalve sprake van een verduidelijking, niet van een aanscherping van het beleid.

De vorenvermelde beleidsregel is een nadere uitleg van de bepalingen van artikel 3.22, tweede lid, aanhef en onder c, Vreemdelingenbesluit 2000.

Wijziging B2/6.10 en B2/8.10

In hoofdstukken B2/6.10 en B2/8.10 Vreemdelingencirculaire 2000 wordt vóór het kopje 'Overgangsrecht', maar na de bovenstaande passage omtrent alleenstaande : ouders, de volgende tekst ingevoegd: 'Meetellen gezinsinkomen bij nareizende (voor-)kinderen In artikel 3.22 Vreemdelingenbesluit is neergelegd dat de verblijfsvergunning wordt verleend, indien de hoofdpersoon duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen als bedoeld in artikel 3.74, onder a, Vreemdelingenbesluit, en een garantstelling heeft ondertekend, voor zover de vreemdeling als partner van die persoon wil verblijven. In het Vreemdelingenbesluit is derhalve geen verplichting neergelegd om de inkomsten van anderen dan de hoofdpersoon mee te tellen bij de berekening van de bestaansmiddelen.

Echter, als de hoofdpersoon (de biologische of juridische ouder bij wie de vreemdeling verblijf beoogt) een naar Nederlands internationaal privaatrecht geldig huwelijk of een in Nederland geregistreerd partnerschap is aangegaan, dan wel een relatie onderhoudt in de zin van artikel 3.14, aanhef en onder b, Vreemdelingenbesluit met een persoon die rechtmatig verblijf heeft als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l van de Vreemdelingenwet, dan wel Nederlander is, kan het duurzame, zelfstandig verworven netto-inkomen van die persoon worden meegeteld bij de berekening van de bestaansmiddelen.

In deze gevallen zijn de middelen

van bestaan voldoende, indien het gezamenlijke netto-inkomen gelijk is aan de bijstandsnorm als bedoeld in artikel 30, eerste lid, van de Algemene bijstandswet voor de categorie echtparen en gezinnen.

Daarbij geldt als aanvullende voorwaarde dat, tenzij de bovenbedoelde partner, geregistreerde partner of huwelijkspartner biologisch of juridisch ouder van de vreemdeling is, deze een garantstelling moet hebben ondertekend.

Opgemerkt zij nog, dat de omstandigheid dat de hoofdpersoon in gezinsband leeft met een (geregistreerde of huwelijks-)partner, niet afdoet aan de omstandigheid dat de hoofdpersoon mogelijk aanspraak kan maken op de vrijstellingen bedoeld in artikel 3.22, tweede lid, aanhef en onder a en b Vreemdelingenbesluit.'

Toelichting

Buitenlandse (voor-)kinderen immigreren veelal gelijktijdig met hun ouder, die verblijf hier te lande beoogt bij een (geregistreerde of huwelijks-)partner, die optreedt als hoofdpersoon. In die gevallen dient de hoofdpersoon duurzaam te beschikken over voldoende, zelfstandig verworven bestaansmiddelen in de zin van artikel 16 van de Vreemdelingenwet 2000. Het inkomen van de ouder, die (nog) geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l van de Vreemdelingenwet 2000, speelt in deze gevallen geen rol.

Het komt echter voor dat buitenlandse (voor-)kinderen niet gelijktijdig met hun ouder(s) immigreren, maar eerst nadat aan de ouder(s) verblijf is toegestaan. Reeds voor de inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet 2000 bestond in de uitvoeringspraktijk een vaste gedragsregel ten aanzien van de vraag of in die gevallen uitsluitend aan het inkomen van de hoofdpersoon (dus slechts aan het inkomen van één van de ouders) getoetst zou moeten worden, of aan het gezinsinkomen. Met de invoering van de Vreemdelingenwet 2000 is op dit punt geen beleidswijziging beoogd, zodat deze vaste gedragsregel nadien is voortgezet. Uit een oogpunt van algemene kenbaarheid is het wenselijk de bestendige praktijk in beleidsregels neer te leggen. De grondslag voor deze beleidsregel is gelegen in artikel

3.13, tweede lid, Vreemdelingenbesluit 2000.

De partner wiens inkomen wordt meegeteld, maar die zelf geen biologische of juridische ouder is van de vreemdeling, dient een garantstelling te ondertekenen omdat hij geen wettelijke onderhoudsverplichting heeft jegens het kind. Het tekenen van de garantstelling is een (aanvullende) voorwaarde voor toelating, niet een voorschrift. Hierbij is aansluiting gezocht bij artikel 3.22, eerste lid, aanhef en onder b, Vreemdelingenbesluit 2000.

Wijziging B1/4.13

Aan hoofdstuk B2/4.13 wordt de volgende tekst toegevoegd:

'Als de hoofdpersoon voldoet aan de bepalingen van artikel 3.22, tweede lid, Vreemdelingenbesluit, behoeft geen garantverklaring te worden ondertekend.'

Toelichting

In artikel 3.22, tweede lid, Vreemdelingenbesluit 2000 wordt niet, zoals in het eerste lid, de aanvullende eis gesteld dat de hoofdpersoon een garantverklaring moet tekenen. Een dergelijke aanvullende eis zou ook niet in de rede liggen, aangezien een garantverklaring slechts ondertekend kan worden indien de garantsteller solvabel is.

Tot slot

Deze regeling treedt in werking met ingang van de tweede dag na de dagtekening van de Staatscourant waarin zij wordt geplaatst. Voor zover van toepassing zullen de bovenstaande wijzigingen zo spoedig mogelijk in een aanvulling op de Vreemdelingencirculaire 2000 worden verwerkt.

*De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
namens de minister,
het hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst,
P.W.A. Veld.*